

रविवारी नोव्हेंबर 9, 2025

विषय — आदाम आणि पडलेला माणूस

सोनेरी मजकूर: याकोब 1: 12

"धन्य तो पुरुष जो त्याच्या परीक्षेत टिकतो, कारण जेव्हा ती परीक्षा तो उत्तीर्ण होईल, तेव्हा त्याला विजेत्याचा मुगूट मिळेल. तो मुगूट देवाने जे त्याच्यावर प्रेम करतात त्यांना देण्याचे अभिवचन दिले आहे."

उत्तरदायी वाचन: याकोब 1: 13-18, 21, 25

- 13 कोणीही, जेव्हा तो परीक्षेत पडतो, तेव्हा असे म्हणू नये की, हे संकट देवाने माझ्यावर आणले. कारण देवाला वाईट गोष्टींचा मोह पडणार नाही आणि तो कोणालाही मोहात पाडत नाही.
- 14 तर प्रत्येक जण त्याच्या स्वतः च्या इच्छेनुसार मोहात पडतो. तो आकृष्ट केला जातो व मोहात पडतो.
- 15 मनात वासना निर्माण झाली की, तिच्या पोटी पापाचा जन्म होतो व पापाची जेव्हा पूर्ण वाढ होते तेव्हा ते मरणाला जन्म देते.
- 16 माझ्या प्रिय बंधून्, स्वतः ची फसवणूक होऊ देऊ नका.
- 17 प्रत्येक उत्तम व परिपूर्ण देणगी वरून येते. स्वर्गीय प्रकाश ज्याने निर्माण केला त्या पित्यापासून ती येते. आणि ज्याच्यावर तारांगणाच्या हालचालीचा काहीही परिणाम होत नाही, अशा पित्यापासून ती देणगी येते.
- 18 सत्याच्या संदेशाद्वारे आपण त्याची मुले व्हावे ही त्याची इच्छा पूर्ण होण्यासाठी आपली निवड केली आहे. पित्याने निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये आपण प्रथम फळ व्हावे यासाठी त्याने असे केले.
- 21 म्हणून तुमच्यासभोवतीच्या सर्व अमंगळ गोष्टींपासून पूर्णपणे स्वतःची सुटका करून घ्या. आणि जी तुमच्या आत्म्याचे तारण करण्यास समर्थ आहे ती देवाची शिकवण तुमच्या अंतःकरणात मुळावलेली आहे ती लीनतेने स्विकारा.
- 25 पण देवाचे परिपूर्ण व लोकांना स्वतंत्र बनविणारे जे नियम आहेत, त्यांच्याकडे जो बारकाईने पाहतो, सतत अभ्यास करतो आणि वचन ऐकून ते विसरून न जाता त्यानुसार चालतो, तो मनुष्य जे काही करतो त्यामध्ये आशीर्वादित होईल.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. उत्पत्ति 1: 1, 26-28 (से 1st.), 31 (से 1st.)

- ¹ वाने आकाश व पृथ्वी निर्माण केली.
- ²⁶ मग देव बोलला, आपण आपल्या प्रतिरूपाचा आपल्या सारखा मनुष्य निर्माण करु; समुद्रातील मासे, आकाशातील पक्षी, सर्व वनपशू, मोठी जनावरे व जमिनीवर सरपटणारे सर्व लहान प्राणी यांच्यावर ते सत्ता चालवितील.
- ²⁷ तेव्हा देवाने आपल्या प्रतिरूपाचा मनुष्य निर्माण केला; देवाचे प्रतिरूप असा तो निर्माण केला; नर व नारी अशी ती निर्माण केली.
- ²⁸ देवाने त्यांना आशीर्वाद दिला.
- ³¹ आपण केलेले सर्वकाही फार चांगले आहे असे देवाने पाहिले.

2. उत्पत्ति 2: 1, 6, 7, 15-17

- ¹ याप्रमाणे पृथ्वी, आकाश आणि त्यांतील सर्वकाही पूर्ण करुन झाले.
- ⁶ पृथ्वीवरुन धुके वर जात असे व त्याने सर्व जमिनीवर पाणी शिंपडले व पसरले जात असे.
- ⁷ नंतर परमेश्वर देवाने जामिनीतील मातीचा मनुष्य घडवला व त्याच्या नाकपुड्यात जीवनाचा श्वास फुंकला आणि मनुष्य जीवधारी म्हणजे जीवंत प्राणी झाला.
- ¹⁵ परमेश्वर देवाने मनुष्याला एदेन बागेत तिची मशागत करण्यासाठी व बागेची काळजी घेण्यासाठी ठेवले.
- ¹⁶ परमेश्वराने मनुष्याला ही आज्ञा दिली; परमेश्वर म्हणाला, बागेतील कोणत्याही झाडाचे फळ तू खुशाल खाऊ शकतो.
- ¹⁷ परंतु बऱ्यावाईटाचे ज्ञान करुन देणाऱ्या झाडाचे फुळ तू खाऊ नको; जर त्या झाडाचे फळ तू खाशील तर तू नक्की मरशील.

3. उत्पत्ति 3: 1, 4-6, 9-13, 23

- ¹ परमेश्वर देवाने निर्माण केलेल्या सर्व वन्य प्राण्यांमध्ये सर्प हा अतिशय धूर्त आणि हुषार होता. त्याला स्त्रीची फसवणूक करायची होती. त्यावेळी सर्प त्या स्त्रीशी बोलला व तो तिला म्हणाला, स्त्रिये, बागेतल्या कोणत्याही झाडाचे फळ खाऊ नको असे देवाने तुला खरोखरच सांगितले आहे काय?
- ⁴ परंतु सर्प त्या स्त्रीला म्हणाला, तुम्ही खरोखर मरणार नाही.

- 5 कारण देवाला हे माहीत आहे की जर तुम्ही त्या झाडाचे फळ खाल तर बरे व वाईट काय आहे हे तुम्हांला समजेल आणि तुम्ही देवासारखे व्हाल.
- 6 स्त्रीने पाहिले की ते झाड दिसण्यात सुंदर, त्याचे फळ खाण्यास चांगले व शहाणपण देणारे आहे म्हणून तिने त्या झाडाचे फळ तोडून घेतले व खाल्ले. तिचा नवरा तिच्याबरोबर तेथे होता; तेव्हा तिने त्या फळातून त्याला थोडे दिले व त्याने ते खाल्ले.
- 9 तेव्हा परमेश्वराने आदामाला हाक मारून म्हटले, तू कोठे आहेस?
- 10 तो म्हणाला, बागेत मी तुझ्या चालण्याचा आवाज ऐकला व मला भीती वाटली कारण मी नग्न होतो आणि म्हणून मी लपलो.
- 11 परमेश्वर त्याला म्हणाला, तू नग्न आहेस हे तुला कोणी सांगितले? ज्या विशेष झाडाचे फळ तू खाऊ नकोस अशी मी तुला आज्ञा दिली होती त्या झाडाचे फळ तू खाल्लेस काय?
- 12 आदाम म्हणाला, तू ही स्त्री माझ्यासाठी मदतनीस म्हणून दिलीस. तिने त्या झाडाचे फळ मला दिले आणि म्हणून मी ते खाल्ले.
- 13 मग परमेश्वर त्या स्त्रीला म्हणाला, तू हे काय केलेस? ती स्त्री म्हणाली, सर्पाने मला भुरळ घालून फसविले व म्हणून मी ते फळ खाल्ले.
- 23 तेव्हा परमेश्वराने मनुष्याला ज्या जमिनीतून उत्पन्न केले होते तिची मशागत करण्यासाठी एदेन बागेतून बाहेर घालवून दिले.

4. लूक 4: 1-15

- 1 येशू पवित्र आत्म्याने पूर्ण भरून यार्देन नदीहून परतला. मग आत्म्याने त्याला अरण्यात नेले.
- 2 तेथे सैतानाने त्याला चाळीस दिवस मोहात टाकले. त्या दिवसांत येशूने काहीही खाल्ले नाही. जेव्हा ती वेळ संपली, तेव्हा येशूला भूक लागली.
- 3 सैतान त्याला म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र आहेस, तर या दगडांची भाकर करून दाखव.
- 4 येशून त्याला उत्तर दिले, असे लिहिले आहे: मनुष्य फक्त भाकरीनेच जगेल असे नाही.
- 5 मग सैतान त्याला वर घेऊन गेला. आणि एका क्षणात जगातील सर्व राज्ये त्याला दाखविली.
- 6 सैतान त्याला म्हणाला, मी तुला या सर्व राज्याचे अधिकार व गौरव देईन कारण ते मला दिलेले आहे. आणि मी माझ्या मर्जीनुसार ते देऊ शकतो.
- 7 जर तू माझी उपसना करशील, तर हे सर्व तुझे होईल.
- 8 येशूने उत्तर दिले, पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे: तू प्रभु तुझा देव याचीच उपासना केली पाहिजे, आणि फक्त त्याचीच सेवा केली पाहिजे. अनुवाद

- 9 नंतर त्याने त्याला यरुशलेमाला नेले. आणि मंदिराच्या उंच टोकावर त्याला उभे केले. आणि तो म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर येथून खाली उडी मार!
- 10 असे लिहिले आहे: तो मुझे संरक्षण करण्याची देवादूतांना आज्ञा करील.
- 11 ते तुला आपल्या हातावर उचलून धरतील, त्यामुळे तुझा पाय दगडावर आपटणार नाही.
- 12 येशून उत्तर दिले. पवित्र शास्त्रत असेही म्हटले आहे, तु प्रभु, तुझा देव याची परीक्षा पाहू नकोस.
- 13 म्हणून सैतानाने प्रत्येक प्रकारे भुरळ घालण्याचे संपविल्यावर, योग्य वेळ येईपर्यंत तो येशूला सोडून गेला.
- 14 मग आत्म्याच्या सामर्थ्यात येशू गालीलास परतला आणि त्याच्याविषयीची बातमी सगळीकडे पसरली.
- 15 त्याने त्यांच्या सभास्थानात शिकविले, आणि सर्वांनी त्याची स्तुति केली.

5. मत्तय 5: 1, 2

- 1 येशूने तेथे पुष्कळ लोक पाहिले. म्हणून येशू डोंगरावर गेला आणि खाली बसला, मग त्याचे शिष्य त्याच्याजवळ आले.
- 2 आणि त्याने त्यांना शिकविण्यास सुरुवात केली. तो म्हणाला,

6. मत्तय 6: 9-13

- 9 म्हणून जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता. तेव्हा तुम्ही अशी प्रार्थना करावी. हे आमच्या स्वर्गातील पित्या, तुझे नाव पवित्र मानले जावो.
- 10 तुझे राज्य येवो, जसे स्वर्गात तसे पृथ्वीवरही तुझ्या इच्छेप्रमाणे होवो.
- 11 आमची रोजची भाकर आज आम्हांला दे.
- 12 जसे आमच्याविरुद्ध केलेल्या वाईटाची आम्ही क्षमा करतो तसे आम्ही केलेल्या पापांची आम्हाला क्षमा कर,
- 13 आम्हांला परीक्षेत आणू नकोस तर आम्हांला त्या दुष्टापासून सोडीव.

7. 1 कर्निथकरांस 10: 13

- 13 जे मनुष्याला सामान्य नाही अशा कोणत्याही मोहाने तुम्हाला पकडले नाही. परंतु देव विश्वासनीय आहे. तुम्हांला सहन करता येते त्यापलीकडे तो तुमची परीक्षा घेणार नाही. परंतु त्या मोहाबरोबर, त्यातून बाहेर पडण्याचा मार्गही तयार करील. म्हणजे तुम्हांला सहन करणे शक्य होईल.

8. गलतीकरांस 6: 3

- ³ कारण जर कोणी स्वतः ला महत्वाचा समजतो, प्रत्यक्षात तो नसला तरी, तर तो स्वतः जी फसवणूक करून घेतो.

9. 2 पेत्र 2: 9 (से,)

- ⁹ अशा प्रकारे, प्रभुला, धार्मिक लोकांची त्यांच्या दुः खापासून सुटका कशी करायची हे माहीत आहे.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 515: 21 (माणूस)-24

माणूस हे सर्व कल्पनांचे कुटुंब नाव आहे, - देवाचे पुत्र आणि कन्या. देव जे काही देतो ते त्याच्या अनुषंगाने चालते, चांगुलपणा आणि शक्ती प्रतिबिंबित करते.

2. 516: 4-12, 21-23

देवता निर्माण करणारे पदार्थ, जीवन, बुद्धिमत्ता, सत्य आणि प्रेम, त्याच्या निर्मितीद्वारे प्रतिबिंबित होतात; आणि जेव्हा आपण भौतिक इंद्रियांच्या खोट्या साक्षीला विज्ञानाच्या तथ्यांच्या अधीन करतो, तेव्हा आपल्याला ही खरी समानता आणि प्रतिबिंब सर्वत्र दिसेल.

देव सर्व गोष्टींना त्याच्या स्वतःच्या प्रतिमेनुसार घडवतो. जीवन अस्तित्वात प्रतिबिंबित होते, सत्य सत्यतेत, देव चांगुलपणात, जे स्वतःची शांती आणि शाश्वतता प्रदान करतात.

देवासोबत सहअस्तित्वात आणि शाश्वत असलेले पुरुष आणि स्त्री हे कायमचे, गौरवशाली गुणवत्तेत, अनंत पिता-माता देवाचे प्रतिबिंबित करतात.

3. 521: 21-22, 26-11

उत्पत्ति 2: 6. पृथ्वीवरून धुके वर जात असे व त्याने सर्व जमिनीवर पाणी शिंपडले व पसरले जात असे.

उत्पत्तीच्या दुसऱ्या अध्यायात देव आणि विश्वाच्या या भौतिक दृष्टिकोनाचे विधान आहे, जे पूर्वी नोंदवलेल्या वैज्ञानिक सत्याच्या अगदी विरुद्ध आहे. त्रुटी किंवा पदार्थाचा इतिहास, जर खरा असेल, तर तो आत्म्याच्या सर्वशक्तिमानतेला बाजूला ठेवेल; परंतु तो खऱ्याच्या विरुद्ध असलेला खोटा इतिहास आहे.

पहिल्या नोंदीचे विज्ञान दुसऱ्या नोंदीची खोटीपणा सिद्ध करते. जर एक सत्य असेल तर दुसरे खोटे आहे, कारण ते परस्परविरोधी आहेत. पहिली नोंद सर्व शक्ती आणि शासन देवाला देते आणि देवाच्या परिपूर्णतेतून आणि सामर्थ्याने मानवाला बहाल करते. दुसरी नोंद मनुष्याला परिवर्तनशील आणि नश्वर म्हणून वर्णन करते, - देवतेपासून वेगळे होऊन स्वतःच्या कक्षेत फिरत असल्याचे. देवत्वापासून वेगळे अस्तित्व, विज्ञान अशक्य म्हणून स्पष्ट करते.

4. 522: 21-24

देवाने मानवाला त्याच्या प्रतिमेत, आत्म्याच्या प्रतिमेत आढळत नसताना त्याचे तेजस्वी निषेध, तर्काला पटवून देतात आणि या भौतिक सृष्टीला खोटे घोषित करण्यात प्रकटीकरणाशी जुळतात.

5. 523: 6-11

सत्याच्या अगदी विरुद्ध असले तरी, खोटेपणा सत्य असल्याचा दावा करतो. पदार्थाची निर्मिती धुक्यातून किंवा खोल्या दाव्यातून किंवा गूढतेतून उद्भवते, आणि देवाने सत्य आणि खोल्यामध्ये उभारलेल्या आकाशातून किंवा समजुतीतून नाही. चुकीमध्ये सर्व काही खालून येते, वरून नाही.

6. 21: 25-2

भौतिक गोष्टींबद्दल सहानुभूती असल्याने, सांसारिक माणूस चुकीच्या मार्गावर असतो आणि तिकडे आकर्षित होतो. तो पश्चिमेकडे आनंदाच्या प्रवासासाठी जाणाऱ्या प्रवाशासारखा असतो. हा समुदाय आकर्षक आहे आणि सुखे रोमांचक आहेत. सहा दिवस सूर्याचे अनुसरण केल्यानंतर, तो सातव्या दिवशी पूर्वेकडे वळतो, जर तो स्वतःला योग्य दिशेने वाहून जाण्याची कल्पना करू शकला तरच समाधानी असतो. हळूहळू, त्याच्या झिगझॅग मार्गाची लाज वाटून, तो एखाद्या शहाण्या यात्रेकरूचा पासपोर्ट उधार घेईल आणि याच्या मदतीने योग्य रस्ता शोधण्याचा आणि अनुसरण करण्याचा विचार करेल.

7. 22: 11-27

"तुमचे स्वतःचे तारण करा," ही जीवन आणि प्रेमाची मागणी आहे, कारण यासाठी देव तुमच्यासोबत काम करतो. "मी येईपर्यंत काम करा!" तुमच्या बक्षीसाची वाट पहा आणि "चांगले करण्यात थकू नका." जर तुमचे प्रयत्न भयानक अडचणींनी घेरले असतील आणि तुम्हाला सध्याचे बक्षीस मिळत नसेल, तर पुन्हा चुकांकडे जाऊ नका किंवा शर्यतीत आळशी होऊ नका.

जेव्हा युद्धाचा धूर निघून जाईल, तेव्हा तुम्ही केलेले चांगले काम तुम्हाला कळेल आणि तुमच्या पात्रतेनुसार तुम्हाला मिळेल. प्रेम आपल्याला प्रलोभनातून सोडवण्यासाठी घाई करत नाही, कारण प्रेमाचा अर्थ असा आहे की आपण परीक्षा घेतली पाहिजे आणि शुद्ध केले पाहिजे.

चुकांपासून अंतिम मुक्तता, ज्याद्वारे आपण अमरत्व, अमर्याद स्वातंत्र्य आणि पापरहित अर्थाने आनंद करतो, ती फुलांच्या मार्गांनी किंवा कर्मांशिवाय एखाद्याच्या श्रद्धेला दुसऱ्याच्या पापी प्रयत्नांवर चिकटवून मिळवता येत नाही.

8. 5: 3-13

चुकीच्या कृत्याबद्दल दुःख हे सुधारणेच्या दिशेने एक पाऊल आहे आणि सर्वात सोपे पाऊल आहे. शहाणपणासाठी आवश्यक असलेले पुढचे आणि मोठे पाऊल म्हणजे आपल्या प्रामाणिकपणाची परीक्षा, म्हणजेच सुधारणा. यासाठी आपण परिस्थितीच्या ताणाखाली असतो. मोह आपल्याला पुन्हा गुन्हा करण्यास सांगतो आणि केलेल्या कृत्याबद्दल दुःख येते. जोपर्यंत आपल्याला कळत नाही की न्यायाच्या कायद्यात कोणतीही सूट नाही आणि आपल्याला "सर्वात मोठी रक्कम" द्यावी लागेल तोपर्यंत असेच राहील. तुम्ही जे माप द्याल ते "तुम्हाला पुन्हा मोजले जाईल" आणि ते "भरलेले आणि भरलेले" असेल.

9. 532: 5-12

सर्व मानवी ज्ञान आणि भौतिक इंद्रिये पाच भौतिक इंद्रियांपासून मिळवली पाहिजेत. हे ज्ञान सुरक्षित आहे का, जेव्हा त्याचे पहिले फळ खाल्ल्याने मृत्यू येतो? "ज्या दिवशी तू ते खाशील त्या दिवशी तू निश्चितच मरशील," असे विचाराधीन कथेत भाकीत केले होते. आदाम आणि त्याच्या संततीला आशीर्वाद देण्यात आला नाही, तर शापित करण्यात आले; आणि हे सूचित करते की दैवी आत्मा, किंवा पिता, भौतिक मानवाला दोषी ठरवतो आणि त्याला मातीत टाकतो.

10. 345: 21-5

देवाची कल्पना आणि गरीब मानवता यांच्यातील विसंगती ज्याला समजते, त्याने देवाच्या प्रतिमेत निर्माण झालेल्या त्याच्या मानव आणि आदामाच्या पापी वंशातील फरक (ख्रिश्चन विज्ञानाने केलेला) ओळखला पाहिजे.

प्रेषित म्हणतात: "कारण जर एखादा माणूस स्वतःला काहीतरी समजतो, जरी तो काहीच नसला तरी, तो स्वतःला फसवतो." मानवी, भौतिक शून्यतेचा हा विचार, जो विज्ञान बिंबवतो, तो दैहिक मनाला क्रोधित करतो आणि दैहिक मनाच्या विरोधाचे मुख्य कारण आहे.

एका टीकाकाराने आरोप केल्याप्रमाणे, "देवाची कल्पना शिक्षित करणे किंवा रोगासाठी उपचार करणे" हा ख्रिश्चन विज्ञानाचा उद्देश नाही. मला वाईट वाटते की अशी टीका मानवाला आदामाशी गोंधळात टाकते. जेव्हा मानवाला देवाच्या प्रतिमेत बनवले जाते असे म्हटले जाते, तेव्हा तो पापी आणि आजारी मर्त्य मनुष्य नसून देवाच्या प्रतिमेचे प्रतिबिंबित करणारा आदर्श मनुष्य आहे.

11. 338: 30 (आदाम)-32

आदाम हा आदर्श मनुष्य नव्हता ज्याच्यासाठी पृथ्वी आशीर्वादित होती. आदर्श मनुष्य योग्य वेळी प्रकट झाला आणि त्याला ख्रिस्त येशू म्हणून ओळखले गेले.

12. 476: 28-5

देवाच्या मुलांबद्दल बोलताना, माणसांच्या मुलांबद्दल नाही, तर येशू म्हणाला, "देवाचे राज्य तुमच्या आत आहे;" म्हणजेच, सत्य आणि प्रेम खऱ्या माणसात राज्य करतात, हे दाखवून देतात की देवाच्या प्रतिमेतील माणूस अखंड आणि शाश्वत आहे. येशूने विज्ञानात परिपूर्ण मनुष्य पाहिला, जो त्याला तिथे दिसला जिथे पाप करणारा मर्त्य माणूस मर्त्य लोकांना दिसतो. या परिपूर्ण मनुष्यात तारणकर्त्याने देवाचे स्वतःचे रूप पाहिले आणि माणसाबद्दलचा हा योग्य दृष्टिकोन आजारी लोकांना बरे करतो. अशा प्रकारे येशूने शिकवले की देवाचे राज्य अखंड, सार्वत्रिक आहे आणि तो माणूस शुद्ध आणि पवित्र आहे.

13. 171: 4-8 (से 4th,)

भौतिकतेच्या विरुद्ध आध्यात्मिक, अगदी ख्रिस्ताच्या, सत्याच्या मार्गाच्या ओळखीद्वारे, मनुष्य दैवी विज्ञानाच्या किल्लीने स्वर्गाचे दरवाजे पुन्हा उघडेल जे मानवी श्रद्धेने बंद केले आहेत, आणि तो स्वतःला निष्कलंक, सरळ, शुद्ध आणि मुक्त आढळेल.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. ४

हेतू व कृतींचा नियम

द मंदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. १

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. ६